

CZUJ - DUCH

G A Z E T K A Z L O T O W A Nr. 1. Osowiec, dn. 12. VIII. 50r.

D r u h o w i e !

Po okresie pięcioletniej niewoli pracujemy w nowych warunkach nad budową Demokratycznej Polski.

Masowy - mimo wielkie przeszkody - udział Druhów w C.A.S.-ie świadczy o Waszej gotowości i woli pracy.

Zyczę Wam słonecznej pogody i najlepszych wyników obozu.

Harcerskie "C z u w a j" niech przypomina o nieustannej zwycięskiej walce z każdą trudnością, jaka może stanąć na naszej drodze.

Naczelnik Harcerzy
/-/ Kierzkowski Roman

C.A.S. na nowym miejscu.

Miesiąc pracy drużyn pionierskich. Świecą jasno szyby wyporzadkowanych domów. Tablice i wskaźniki biało-czerwone kierują na terenznaczony lilijką, "Harcerzowo" - "Harcerzanka" czekają.

Jeszcze kilka dni - a nasze marzenie o mieście młodych zwycięży wszystkie trudności, jakie stawały na drodze.

Nie zwyciężyło. Zbyt wolno toczą się gdzieś daleko osłabione wojną węże pociągów. Zbyt wolno krąży benzyna - krew pulsująca żyłami dróg.

A jeżeli nie dojedzie na czas żywność? Przez Mazury idą linie powrotu wojsk - kraj zniszczony nie wyżywi nas na miejscu.

Musieliśmy ustąpić. Peczycja była trudna, zapadła w ostatnim momencie.

Nie pojedzie C.A.S. na Mazury.

I zaraz drugie pytanie. Co z C.A.S. -em samym?

Najłatwiejsza droga: rozpakować plecak, po przygotowawczych trudach odpocząć w domu. Droga najłatwiejsza, ale nie nasza.

Przenosimy C.A.S.!

Trudy i niewygody długich podróży, spanie z głową na plecaku, kawa z mianierki skąpo dzielona ...

A w Warszawie: mobilizacja wszystkich sił: auta, lokal, mąka, doraźne wyżywienie, pieniądze na wszystko.

S. O. S. S. O. S. ...

I pomagają nam wszyscy jak mogą. Pożyczają samochody, dostarczają żywności. "Ozar lilijki" działa.

I oto w Osowcu, w Radziejowicach, w Putce i Grzmiącej - majątkach pod Warszawą gromadzi się nas około 2 tysięcy.

Ciężko jest, ciasno, brak drzewa, kuchnie polowe dymią, bo deszcz - wszystko, czego chcieliśmy uniknąć wybierając Mazury jest przeciw nam a mimo to - jesteśmy razem, już śpiewamy, już jesteśmy jedną całością, już zaczyna - my C. A. S. ...

Z wiara. - Nasz trud nie pójdzie na marne, silniejsi, wypróbowani wrócimy do swojej pracy. Ciężka próba pozwoli ocenić siebie i innych.

Nie zmarudźmy C. A. S.-u.

A Mazury ?!

Mazury czekają !

Przy szosie została wskaźnik drogowy - straża kierunkowa z lilijką - została tablica pamiątkowa - i najważniejsze - żal mazurskich kobiet i dzieci,

./.

które nas zagnały.

Ziemia Mazurska powierzyła nam zastaw najcenniejszy: z woli matki wyjechała z nami jasnowłosa 14-letnia Elna Kudnik. W drużynie pionierek C.A.S.-u uczy się mówić po polsku. Wróci pewnie do Harcerzanki, jako pierwsza harcerka przez nas zdobyta. Terazie uśmiecha się i mówi miśmiało: "dobrze jest".

Uśmiech mazurskiej dziewczynki - więc i tam miesiąc nie poszedł na marne. A przyszłość. Sercem przy Mazurach. Już we wrześniu wybieramy się na tygodniową wyprawę do naszego miasta.

Lilijka wrosła tam w ziemię.

Jan.

Praca w re!

Trudno jest dzisiaj napisać wyczerpująco o wszystkich obozach. Trudno dlatego, że kiedy je zwiedzamy - aż kipią wszystkie od wytężonej pracy.

"Musimy przecież być gotowi na otwarcie" - objaśniają nas druhowie ze złotymi sznurami.

"Zabroniłem wydalania się poza obręb obozu - aż do zupełnego wykończenia jego budowy" - powiada dh hm. Chorągwi Śląskiej i pokazuje posterunek kontrolujący przepustki.

Obóz Śląski pięknie położony na dużej polanie. Szereg namiotów w podkowę, której jedna strona wchodzi w las. Tam stoją małe namioty = szarże. Imponująco wygląda "Dom kultury" z "prawdziwym" światłem elektrycznym. Druhowie tam mieszkający są z tego bardzo dumni i z radością pokazują nam swój namiot.

Obóz Śląski imponuje ogromem i starannością wykonanej pracy i godnie reprezentuje stare tradycje Śląskiej pracowitości.

Obóz Mazowiecki skrył się w lesie. Pośrodku wielki maszt. Wszystkie namioty podwyższone bocznymi ściankami, co umożliwia wyższe umieszczenie przycz - konieczne ze względu na wilgoć leśną.

Oglądamy godła zastępów stojące przed każdym namiotem. Miś wyciosany z kłosa sosny, żubr z gliny i doskonale wykonany lis z wrzosu, skradający się do zwierzyny.

Słuchamy jeszcze krótkiego koncertu chóru rewelersów "Mamutów" i podążamy w stronę zabudowań gospodarczych ośrodka, gdzie w budynkach porozmieszczone są pozostałe Chorągwie. I tu praca w re w całej pełni. Opisanie tych obozów pozostawiamy jednak do następnego artykułu, bo trudno tam w ciasnej przestrzeni, wśród rozbieganych w pośpiesznej pracy druhow zobaczyć prawdziwe urządzenie obozu przed jego zupełnym ukończeniem.

Wielka gra.

Harcerstwo jest wielką grą, tematy jednak tej gry mogą być różne. Do roku 1918 zainteresowania Harcerstwa były natury czyste wojskowej, bo chodziło o wywalczenie Polski. Potem wrócono do wzorów zagranicznych, nawet do początków skautingu ... stało się rodne puszczalstwo. Wkrótce jednak podniosła się opozycja przeciw "angielskiej chorobie". Zaczęto stosować tematy o charakterze narodowym a nawet regionalnym. W okresie okupacji tematem była ... konspiracja.

Ze wszystkich poruszonych wyżej tematów można wydobyć walory wychowawcze. Zawsze można stosować je tak, aby wyrabiały charakter i sprawność fizyczną.

Tematem wychowania wodnego są sporty wodne i praca na wodzie.

O ich znaczeniu nie warto nawet mówić. Trzeba tylko przy okazji wspomnieć, że Harcerstwo wiele tematów popularyzuje i czyni dostępnymi dla całego społeczeństwa.

Wiemy na przykład, że przed pierwszą wajną światową na to - żeby iść do lasu na noc i rozpaścić ognisko - trzeba było mieć koniecznie krótkie spodnie i kapelusz zielony o wysokim denku, z przodu nieco pogięty a la dziadzio Baden Powell. Minęło ćwierć wieku - i o dziwo - zdarzało się, że tata mieszcuch brał w letnie sobotnie popołudnie całą "famulię" do lasu i siedział tam z nią całą dobę. Może doczekamy się, że za następne ćwierć wieku ciocie przestaną straszyć dzieci wodą a nawet same będą prowadziły je do kąpieli na staw, czy nad rzekę.

dz.harc.Peterek

"Węzeł braterstwa".

Co to jest węzeł? W próbie na III stopię wymagają instruktorowie znajomości węzłów. Są różne: ósemkowe, pionierskie, ratownicze i wiele innych.

Młody harcerz uczy się wiązać je, ale nie zastanawia się nad ich głębszym znaczeniem. My powinniśmy znać ich symboliczne znaczenie. "Węzeł" - samo słowo mówi za siebie. Pochodzi od wyrazu wiązać, a harcerz chce przecież być związany ze swoimi braćmi ścisłym kręgiem braterstwa. Chce być zjednoczony węzłem miłości i jedności.

Jednym z takich węzłów, których wiele jest w naszym Harcerstwie - to ognisko. I znów mamy tutaj symbole - ogień - symbol miłości, mądrości i mocy, symbol ducha. Odległy od świata materialnego służy tylko duchowym rozkazom tysiącom harcerzy, skupiających się przy jego ożywiającym żarze i świetle.

Człowiek pierwotny oddawał cześć tym płomieniom, z których czerpał światło, ciepło i smaczny pokarm oraz broń; harcerz uważa go za swego brata i chętnie siada w jego kręgu. I co tam robi? Gawędzi, śpiewa, weseli się.

Przy ognisku rozwijamy pojęcie harcerskości. Zapatrzeni w przedstawione nam ideały zrywamy się i mówimy do siebie, czyż ja nie mogę im dorównać? Podciągamy się - zyska na tym nasza dusza, a my dążymy wciąż coraz wyżej w poszukiwaniu Monsalwatu - tej góry doskonałości, o której głosi legenda z książki "O królu Arturze i Rycerzach Okrągłego Stołu". Poznajemy dzieje Polski z poszczególnych Jej wydarzeń, poznajemy Jej bohaterkich synów, Jej twórców. Zarazem rozwijamy poczucie braterstwa. Szczególnie nasze ogniska na C.A.S.-ie winny spełniać tę rolę.

Gawędy druhowi instruktorów wprowadzają nas harcerskim krokiem na ścieżki doskonałości - pod strzechy i dachy naszych braci; wyrabiają w nas poczucie obowiązku. Stawiają przed nasze oczy fakty, o których słyszeliśmy lecz nie widzieli ich i kierują nas na drogę harcerskich ideałów.

Dziękujemy im za to z całego serca. Cieszymy się z tego, że podjęli tę pracę i chociaż trudności piętrzą się na ich drodze - pracują niezmiernie dla nas.

Przy naszych ogniskach poznajemy się wzajemnie i uczymy się razem.
A teraz na cześć wszystkich "ważnych" instruktorów, H.R.-ów i podzików

Mazowsze - Czuj Duch!
Mazowsze - Czuj Duch!
Mazowsze - Czuwa wciąż!

"Srebrny Gronostaj" z Mazowsza.

U z n a n i e .

Wyrażam swoje uznanie Bruhowi Ryszardowi Kucharczykowi z Chorągwi Lubelskiej, sanitariuszowi Izby Chorych za nadzwyczaj uprzejmy i pełen poświęcenia stosunek do chorych.

Ponieważ uprzejmość i grzeczność zwłaszcza dzisiaj jest rzeczą dość rzadko spotykaną - przeto Dh Kucharczyk zasługuje na szczególne wyróżnienie.

Aleksander Soliński, phm.
Chorągiew Mazowiecka

C z y w i e d z i e .

W Podoboziu Lublin, jak stwierdził wieczorny przegląd znajduje się kilkunastu murzynów.

Cecha charakterystyczna - czarne skóry.

Komendanci Podobozów urzędują w oboznie Nr. 2 - lewe skrzydło.

Naczelny lekarz złotowy wyjechał na urlop.

Inicjatywa prywatna działająca z Polziska nadjechał przedsiębiorca srodzkodny - krótko mówiąc "lodziak".

O g ł o s z e n i e .

Poszukuję spokojnego miejsca do przespania choć 2 godziny na dobę.
Zgłoszenia kierować: Magazyn Żywnościowy - phm. Bartosz.

Redaktor Odpowiedzialny: Kazimierz Tomiłyo, phm. - Osowiec -
